

Demeter Szilárd főigazgató úr
köszöntő beszéde 2019. június 15-én a Bajor Gizi Színészmúzeumban a
HŐSÖK TERE – 100 éve született Bessenyei Ferenc és Gábor Miklós
kiállítás megnyitóján

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Köszöntöm önöket a Bajor Gizi Színészmúzeumban a Bessenyei Ferenc–Gábor Miklós színészsóráások páros kiállításán ezen a verőfényes délutánon (ebből a verőt most értjük igazán). Remélem, pár éven belül a hasonló megnyitókat az PIM-OSZMI kertmozijában tartjuk, hűsítő italok társaságában.

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Amikor a még épülő kiállítást pár hete bejártam, az jutott eszembe, hogy erre el kell hoznom édesanyámat is, mint ahogyan itt lenne a kétéves kisfiam is ma, ha nem aludt volna be időközben. Mondjuk, a fiamat még mozi nélkül is a kert érdekelné inkább, de mindennek ellenére fontosnak tartom, hogy elhozzam ide valamikor.

Hogy miért? Bessenyeit idézném: „Szerepeim közül Kossuth áll hozzám a legközelebb. A többieket is nagyon tiszteltem és szerettem, nagyon szerettem, de hogy is mondjam, ő hatott a leginkább, ő a legösszefoglalhatóbb gondolatsor, amit nekünk tudni kell, amiről nekünk nem szabad megfeledkeznünk, hogy ő volt, és gondolkodott helyettünk, miértünk. Ennek volt aztán a folytatása a Széchenyi, majd a Görgey.”

Bessenyei szerint tehát Kossuth gondolkodott helyettünk, miértünk.

Nekem a kedvenc Kossuth-gondolatom a következő, amit még a szabadságharc előtt mondott ki: „Mi nem csak szabadok, hanem szabad magyarok akarunk lenni.”

Hát ezért. Mint minden nagyságunk, Bessenyei Ferenc és Gábor Miklós szabad magyarok voltak. De nem öncélúan, magamagukért, hanem – ráadásul világégésben, diktatúrában – értünk voltak szabad magyarok.

Ez volt a legtöbb, amit megtehettek, ez volt az, amit meg kellett tenniük. És megtették. Ezzel a kiállítással többek között ezt is köszönjük nekik. Nekünk sokkal jobb körülmények között kötelességünk követni a példájukat.

Köszönöm, hogy ennyien eljöttek, és köszönöm a megtisztelő figyelmüket!